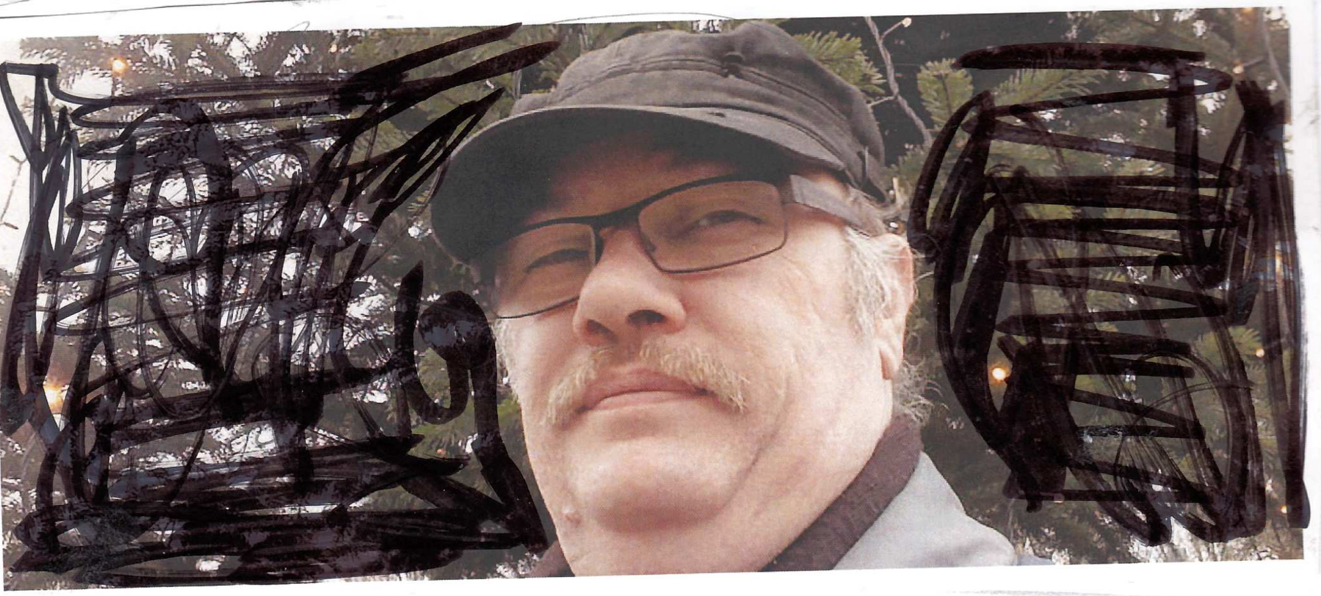
Obskuriøst ISSN 2445-6942

Nr. 16 sommer 2017 Pris: ~~kr. 30~~
B

Leder

Jeg læste for nylig i en gratisavis, at en pistol købt på det sorte marked nu ikke kostede mere end et tv. Noget, jeg ved af mærke læste, efter at jeg omsider havde udskiftet mit 14 år gamle billedrørsapparat med et funklende nyt digitalt. Jeg kunne have gået ud og købt en pistol (hvor svært kan det være?), røvet en bank og købt et deluxe tv for udbyttet. Den anden vej rundt, well det er svært at røve en bank med et tv. Jeg mener, fjernbetjeningerne er så små... De tidlige fjernbetjeninger var (ligesom de tidlige mobiltelefoner) fortrinlige slagvåben, men alt bliver stadig mindre og tyndere osv. Nå, men det var vist bladet, jeg skulle skrive om...

Obstrunpost nr. 16B er det tredje blad, jeg har lavet denne forsommer, som afviger fra den "traditionelle" Obs standard. (De to andre var Sebo Kuzbihr og Øbg kursist - sidstnævnte ikke publiceret p.t.) Det er sjovt at eksperimentere.

NB. også i dette blad er teksten sekundær i forhold til det grafiske. Dermed ikke sagt, at teksten er det rene fyld. Artiklen "Det rene Anders And" er skrevet specielt til lejligheden og resten er skitser og fraklip fra diverse blade.

Obstrunpost nr. 16B. Modificeret eksemplar af Obs16 (s/h fejltryk). Håndredigeret af Henrik Larsen, maj-juni 2017. Ét eksemplar (unikum).

Kontakt: obsblad@hotmail.com.

Twin Peaks Trip 2017

Spionfilm i stedet for gysertime

TV 22.20

Der kommer ingen gysertime i fjernsynet i aften.

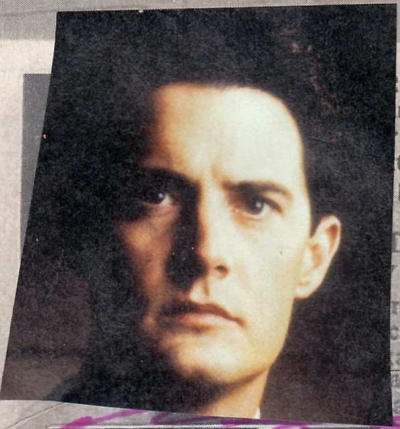
manden Birte Weiss har udtalt, at »serien er lige så spøgelsesagtig og uvirkelig, ... emner, der tage...

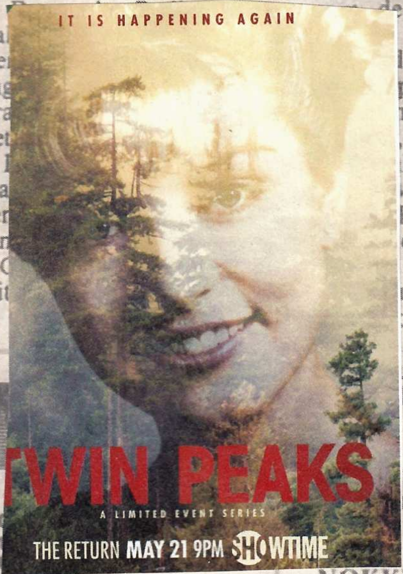
...'s generaldirektør, ...ns Jørgen Jensen, egenhændigt ...tet aftenens gysertime ... programmet.

SIDSTE DICK TURPIN

TV 20.20.

...r Nokkengang kæmper ...ck Turpin sin sidste fæg... ...amp i denne omgang. ...ane Harding har henter

...let sendes en ... spionfilm fra 1... instruktøren ... der hedder ...

Kvartet opus 3
Beethoven
Grosse Fuge opus 133
Luigi Nono
An Diotima (1980)
Fra koncert i Hørsholm Kirke

NOKKENGANG FOR SIDSTE GANG

TV 20.45

Nokkengang-udsendelsen...

Fra monopolets dage

Det gælder om at blive født på det rigtige tidspunkt og så i øvrigt leve længe nok. Twin Peaks, genopfundet – nej, fortsat, samme måned jeg fyldte 50 år. Det ville jeg aldrig have troet, gennem alle de år siden den hårrejsende "finale" i 1991. 1991, det var dengang jeg stadig festede rundt i studierne og stadig boede på kollegiet. Tiden går og her er vi. Heltene dør: Alene i år Roger Moore og Adam West. Næste gang jeg får et job (skriver han optimistisk), vil jeg næsten sikkert være ældre end min chef. Der er stadig flere som tiltaler mig med "hr." når jeg handler ind. Men jeg er altså ung nok til at opleve Twin Peaks – The Return. Det er da fantastisk. Nå ja, det fantastiske består naturligvis i, at jeg stadig er her, i live. Twin Peaks er bare bonus. Sådan er der så noget.

eller anden
r den. Pudsig

Illustreret Familie Journal Nr. 50. 12. december 1983

Ny underholdningschef:

I 2017 er Twin Peaks naturligvis for længst blevet et meta-fænomen, der rækker langt ud over 29 afsnit, en pilot (dengang også afsnit 1) hertil kommer og en egen film. Legenden overskygger klart det oprindelige fænomen. The Return bygger på den opsparede goodwill. Lad os håbe, den ikke bliver spildt.

og
ta-
ler
hvad vi kan vente

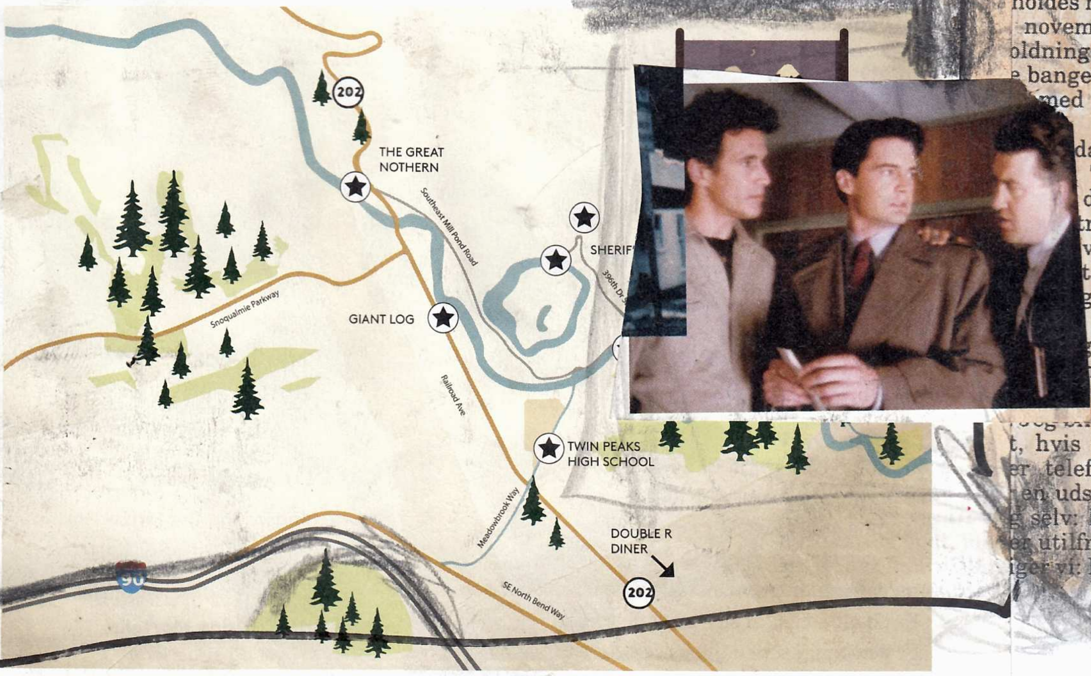
Twin Peaks (kupmix)

Kraks fortæs, ca. 2003. Vi sad omkring bordet, frokostholdet: Inger-Marie, Hanne, Alice, Ralph og Jes og snakkede om Twin Peaks. Om Cooper, BOB, den lille dværg, der dansede og sagde lyde som kaffe, kitsch og sager. – Det kunne være sjovt at se den igen, sagde en. – Hm, sagde Jes. – Det kan jeg klare.

ville slå... syntes slet ikke, den passede til dansk mentalitet.

Manden bag disse ord hedder Henrik Wolsgaard-Iversen, og det er ham, der bestemmer, hvad ... holdes med ... november ... oldningsaf- ... bange for ... med be-

espekt.

De forsøgte at styre vores smag - men de mente det godt.
De mente det godt - men de forsøgte at styre vores smag.

Henrik Iversen i et af de rum, hvor der vises nogle af de film, som måske skal sendes i dansk TV. Manden ved siden af Henrik Iversen hedder Kaare Schmidt

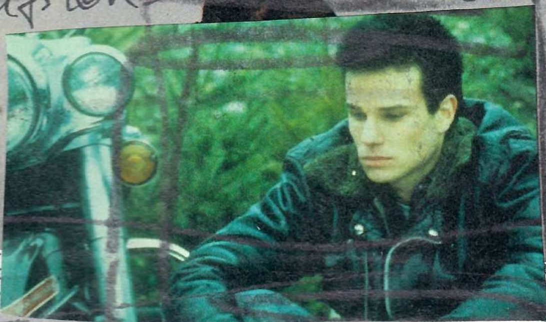
TV

– Det er et k
være chef for
og jeg er ikke
timer om dage
jobbet for at
me«, for der er
gen sødme ved
spændende og

Henrik Iver
kontor i
saxe. Der er ikke
vebord eller bo
høje stabler af
på reoler og bor
fløjlsbukser og
men påstår f
»har et slips«
om nogen ha
sådant.
Alle, der ke
være af den sa
er, hvad ma
fyr«. Kort og
han ikke er vild
syns-serier.
–»Dollars« k
indtil engang i
vi ikke flere a
skal noget ny
har et en-kana
ikke køre ma
uendelighed.
nal-systemet
turligvis, så ka
serierne på de
kunne tænke
nogle mere
med »Famil
Forsythe-saga
mening er »D
underlødige.
Jeg mener
drages, og
stort udbu
det bedst
den. Vi
kelte gode
forskellige
danske publik
kælet med go
Det, vi selv frem
hamle op med de
ekspertisen kan
ske skulle vi
noget rigtig skidt
kan se, hvad de
fordi vi vælger fo

Til at udvælge sh
og enkeltstående film
har vi fire programme
re.
Den ene er en alminde
mor, der repræsenterer
smag«. Så er der en
sert, en filmekspert og endelig

(Det var i min glade båndbyttedage, dengang min adressebog var proppet med navne fra kloden rundt, ja, ja, men ikke det hele bare de bedste scener. (Det var sikkert Ralph som sagde dette.) Hvert nok jeg gik i gang samme aften. Ikke så rent som forventet, indså jeg snart. Der var naturligvis afsnit 1 (piloten for at være korrekt), afsnit 3 (dvs. afsnit 2 osv.), sæson 2 premieren med den venlige kæmpe og Cooper som er blevet skudt. Afsnittet, hvor Leland, besat af BOB, myrder Maddy og to afsnit senere afsløres [illegible] tragisk.

re, end dem vi ser
hvad vold angår.
taler om vold. Hvad
er på dit skrive-

Herefter ganske spredt feeds-things... noget med Windom Earle og hans mind games, Major Briggs i the White Lodge og naturligvis "fingeren" (troede vi) som var totalt scary syret... Jeg fik lappet knap halvanden uha min fø videobåndoptagere og afsnit optaget fra DR2 og svensk 4. Tog båndet med næste dag, værsgo - og så døde det lige som om, det døde. Det, at vi havde siddet og hygget sammen, havde været det vigtigste.

TANG OP!

termiljø i
hænd end

er også på
roduktion
Frankrig,
flot serie.

mærket
ber blev
erhold-
et s

byde
lystspil-
l lutter
af en
dal. Per
med-
spillere
herres
rdorff
am på
jem, men i stedet hytter et
barn ind hos ham med sin
tion af venner og sætter
i kludene. Serien får pre-
marts, og den bliver op-
studierne her i Gladsaxe.
hele taget vil jeg anbefale
forbedre de danske produk
vi skulle gerne kunne
fire danske serier om
komedie-genren. De
en film, der er tiltænkt at lave, fordi de
er krydret med studierne.
på-tæven, gider Helst ville jeg sende
Personligt fin serie, der kunne
kedelige. Han Noget de
tænksl, har man somt. Vi skal
formidle
er meget bekl grin, men
børn og

der viser livet
politistation
Den bryder
Fame
unge på
fortsæt

Shelley

BYEN - ET KEDELIGT STED

Jeg har intet imod Café Vivaldi - eller caféer i det hele taget. Caféer kan være vældig hyggelige. Overtagelsen af Fonas lokaler i Holbæk er blot endnu et symptom på den udvikling, der finder sted i vores større byer, i disse år.

Rift om at overtage Fona-lokaler - café vandt

Fonakæden er som bekendt gået konkurs og rev desværre den udmærkede københavnske specialbutik *Fona 2000* med sig i faldet. Lørdag 21. maj 2016 kunne man læse i regionalavisen *Nordvestnyt*, at *Café Vivaldi* havde overtaget kædens lokaler i Holbæk (for næsen af en konkurrent, i øvrigt). Kaffe er godt, men alligevel...

De forsvinder, én for én, byens spændende steder. I hvert tilfælde spændende for sådan en som jeg, der sjældent har mange penge på lommen, men gerne vil bruge de, jeg nu har, på mine hobbies.

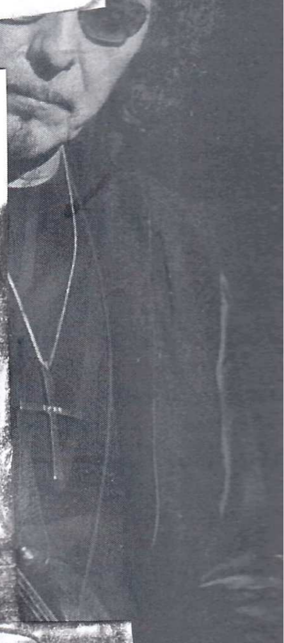
I mange år, faktisk så længe, jeg kan huske tilbage, har jeg holdt af at besøge musikforretninger, antikvariater og kiosker, når jeg var et sving omkring en større by. Jeg kunne bruge timevis ad gangen på at stå i *HMV*, *Experten*, *TV-Ringen* og *Fona* (åh ja, såmænd) og gennemblade stakken af plader (mens jeg desperat forsøgte at bestemme mig til, hvordan jeg bedst investerede mine sammenskrabede 200 kroner), lede i antikvariatet efter gustne gysere eller obskure topografiske emner fra fagreolen osv. Det var en skøn ting at bruge tiden på og jeg kom altid hjem med et eller andet. Senere skifte jeg vinylet ud med cd'en og lidt senere igen kom filmsamleriet til. Mærkelige udlejningskassetter og dyre importerede salgsditto i *VideoNetto*, dvd film i *TP*... og endnu senere brugte jeg et halvt års tid på at rakke Sjælland rundt og fiske brugte udlejningsdvd'er op af udsalgskasserne i *Blockbusters* mange, spredte afdelinger, fordi jeg "vidste" (som i maveformemmelse), der desværre kom til at holde stik), at det hele var ved at være forbi...

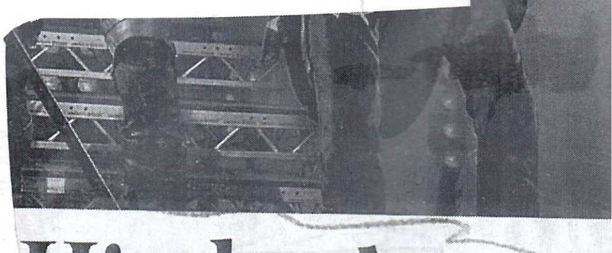
Nok om mig et øjeblik. Hvad er der efterhånden tilbage i byerne? Hvad er der at komme efter? Restauranter, caféer, konditorier, pizzeriaer, alskens assorteret fastfood. Tøj, sko, smykker. Boghandler med bestsellertitler i blanke omslag og et broget udbud af løst bogrelateret, fra kontorartikler til skoletasker. Tandlæger, frisører, massører, tatovører. Ejendomsmæglere, bedemænd. Alt sammen godt og udmærket. Alle har brug for sko. Som sagt bare ikke spændende. Desuden er det vel begrænset, hvor meget tøj, man har brug for, hvor mange kager, man orker at spise. *Bevares*, man kan besøge et galleri, gå i biografen (de som er tilbage), på museum (dyrt), men det er hverken særlig spontant eller uforpligtende.

Man kan også bare kigge på tomme butiksruder. Dem bliver der flere og flere af i byerne, bl.a. grundet udlejernes grådighed (internettet skal ikke have skyld for alt). Tomme ruder, aftryk efter borttagne skilte, falmede reklameplakater, små papirlapper klæbet på døren med håndskrevet kontaktinfo til en ejendomsmægler eller advokat. Spøgelsesbutikker. Det er lige til en depression.

Nu var lige netop *Fona* sådan set et ret mondænt sted. Alligevel vil jeg savne dem, for der var altid en chance for at finde *noget* derinde. Det mindre mondæne? Skønt der *er* oaser af små og sære steder tilbage, daler deres antal i takt med den øgede afstand i mellem dem. Den københavnske pornobutik *Hos Arne* er lukket, efter imponerende 49 år i branchen (redaktøren fyldte 49 for nylig... yeah). Kim drejer nøglen om til *Rockuglen* senere denne sommer. Andre vil følge. Rene genbrugsbutikker som *Røde Kors* og *Kirkens Korshær* er i sagens natur sidste led i fødekæden og vil uden tilførsel af "nye" produkter langsomt, men sikkert blive reduceret til kun at sælge tøj og tingeltangel. Det samme gælder *Accord*. Ja, selv *Accord*. Samlerne har efterhånden raget til sig, hvad der er af gammelt vinyl.

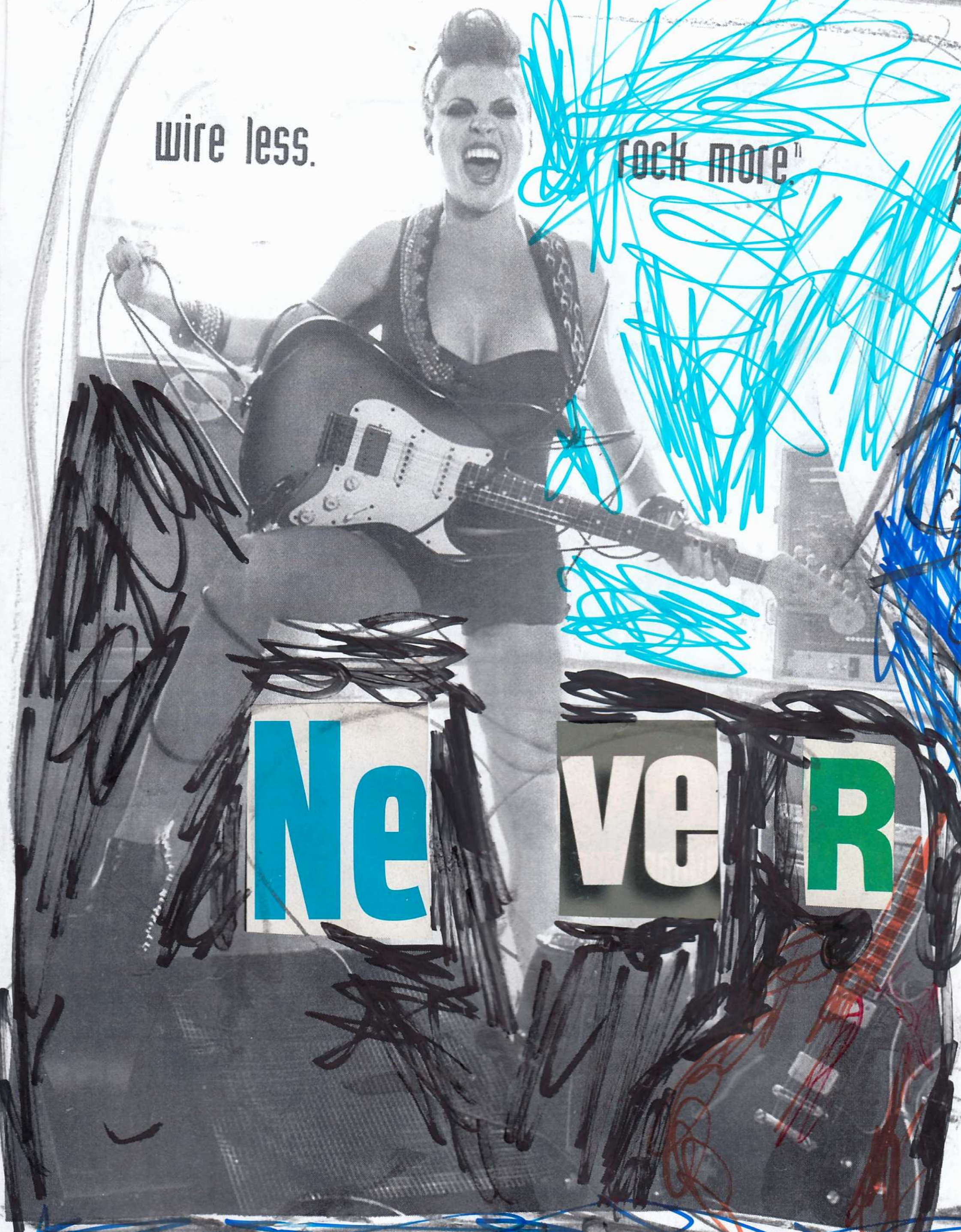
Egentlig burde jeg ikke klage. Jeg har hjemmet fuldt af bøger, comics og så videre. Jeg har mere, end hvad jeg behøver. Jeg har minderne. Jeg klarer mig. Men byen er blevet kedelig og det er sgu trist.

Eftervisninger!

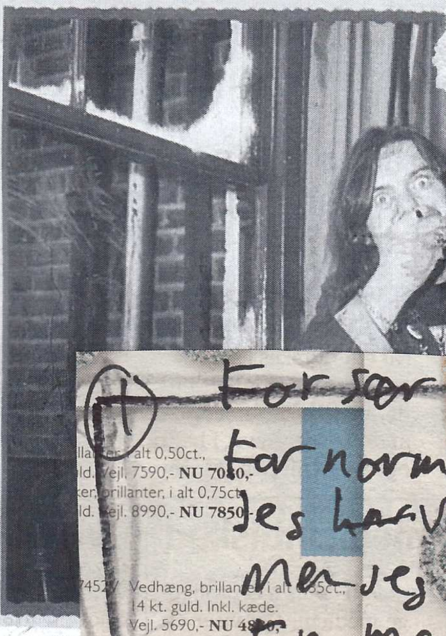
Queen Hit the Arenas

Rock'n'roll har altid dybest set handlet om pik og pathos (vil at rock'n'roll er sådan dyb i sin rene grundform). Dette ser ud til at holde ved, også her i det 21. årh. (Guitarannonce i Guitar Player (2013)) (Guitar Player er [illegible] et af [illegible] reklame- [illegible] [illegible] [illegible])

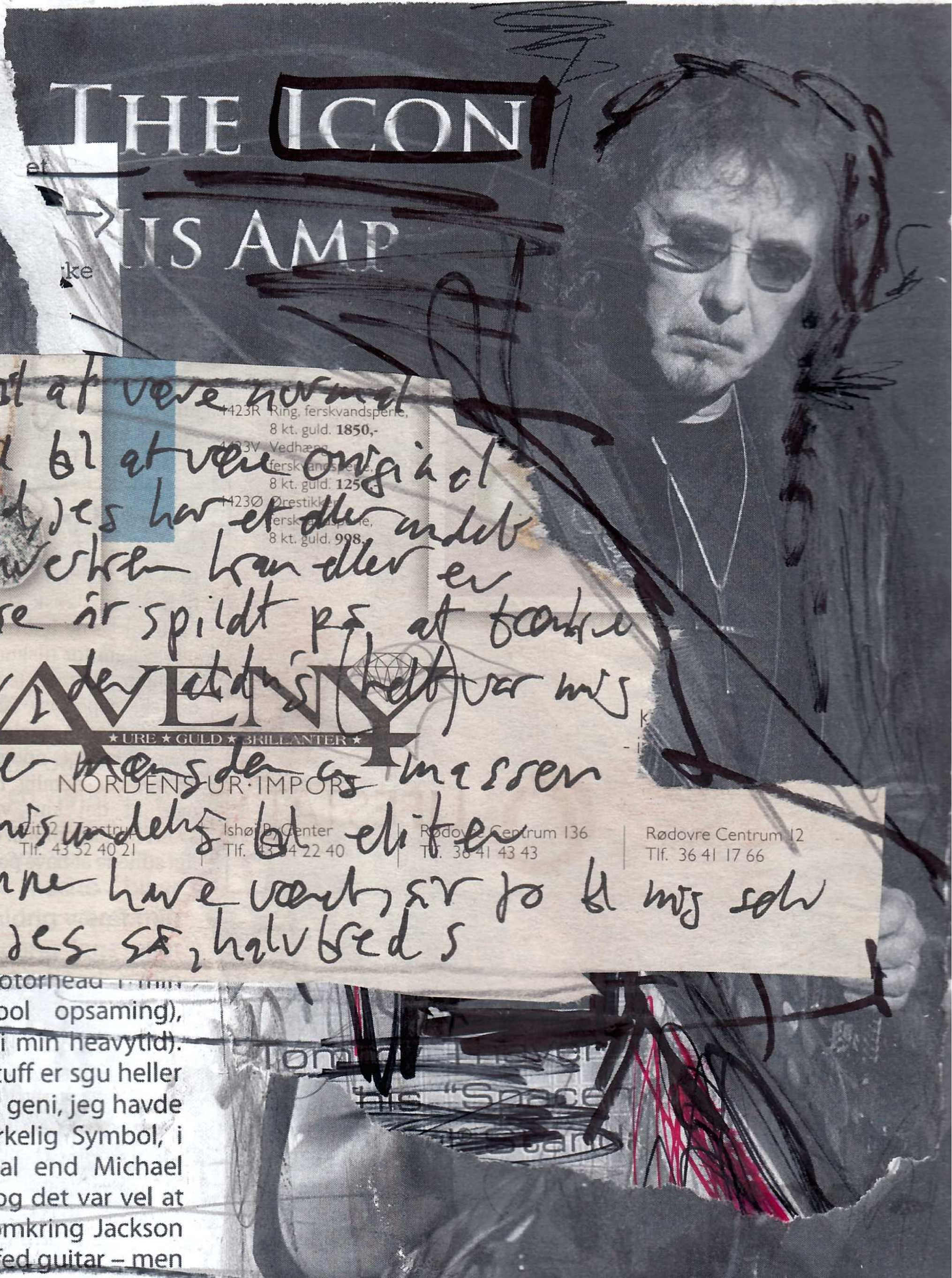
Hey hey, My my, Rock'n'roll can never die

Et af [illegible] ved at blive ældre er [illegible] det. [illegible] skoler, [illegible] familie [illegible] [illegible] udenfor [illegible] men stadig en del af [illegible] skuespillere, kændisser. Alle de [illegible] ældre end mig selv [illegible] det [illegible] [illegible] pludselig [illegible] rock'n'roll [illegible] er gamle og trætte. [illegible] [illegible] handler den følgende tekst.

THE ICON

HIS AMP

(1) For sær til at være normal
For normal til at være original
Jeg har ved, jeg har et eller andet
Men jeg ved ikke hvad det er
En masse år spildt på at tænke
på planer der aldrig (helt) var mig
Jeg havde mængder og masser
Stræver mig undertiden til eliten
Jeg kunne have været, sir go til mig selv
Her er jeg så, halvbred

2010 er k... nu a... dem... sad s... soun... andr... mode... højfu... og nu... spille, at det *kunne* være mig. Motörhead i min samling: *No Remorse* (1984, cool opsaming), *Orgasmatron* (1986, aktuelt album i min heavytid). Og Prince? Alt det der danse funk stuff er sgu heller ikke mig. Yeah, yeah, manden var et geni, jeg havde det okay med Prince aka hr. Mærkelig Symbol, i hvert tilfælde føltes han mere real end Michael Jackson (den evige rival i pressen) og det var vel at mærke, før weirdness situationen omkring Jackson gik helt agurk. Og han kunne spille fed guitar – men i længden har danse... hinan... *Batma*...

Misfor... Lemm...

(3) Jeg legede, jeg holdt mig kunstner
uden andet at have det i end en drøm
Gad ikke anstrenge for sagen,
lidt attitude og en hat
Måske skulle jeg tage mig sammen
og give mig selv et gran
Måske skulle jeg bare blive ved
og se hvad fremtiden der vokser.

BOW... min... kunn... *bety*... med... ople... Spid... siden (har f.eks. ikke set koncert...

...so the legend has it for Winston Churchill after the war for saving the poor little Danes from the cruel Nazi oppressors. The wartime Nazi beer left a lot to be desired, mostly water and acorns I think. Special Brew is wonderful beer, once you've drunk it for about a year you can't drink anything else. Everything else tastes like wee wee."

4

Lemmy tester øl for redaktionen i Metal Hammer nr. 2/1987

sure). Jeg "faldt" tilfældigvis over Bowie i radioen
som barn: "Life on
andet sted været o
og "Let's Dance" (vi
musik-programmer
de have), men elle
opslagsværker og Bo
den hvide lyd i gyr
indse, at heavyrock il
lytte til folk som Lou
Underground og Rox
til Patty Smith, hele ar
hvoraf de fleste allere
old hat, der, cirka 198
sent ude med at opda
gik hen i Experten på
længst væk) og købte
Reeds *Rock'n'roll Anim*
Hits, muligvis ikke samme

(Hvordan beskriver jeg
holder jeg af den? Det e
på og er der ikke også
eksperterne? For mig
stemning. Jeg lytter til
skriver og så er det *Hun*

eller *Low* for sange uden ord.
lytter til Bowie for at rocke ud og

Jeg hørte naturligvis også Bow
studiekammerat Anders i Ordrup
Monsters (and Super Creeps) og
blev sat på. Det var nu vistnok
Bowie plader, Anders ejede.

Vi så meget Bowie på MTV i Allerød fællesskabet,
Steen, Lars, jeg og de andre. Desværre var det
midtvejskriseudgaven af Bowie, *Never Let Me*
Down,
han var
Videoen
imponer

Bowies
mellemm
det vær
med lat
Machine
(Bowie)
(insistere
og Wing
spillede
proto-g
en velsi
origina
"Under
deroml
lidt her
baggru
tilbage

③ Jeg har læst en masse bøger
ret overfladisk ganske vist
og opsuget navne og bøger
bitch, kunst, klicheer, [illegible]
lært nogle fine [illegible] tricks

Jeg kan snakke med i fem
minutter
hvis jeg skulle [illegible] et slags
Her [illegible], temmelig [illegible]
selvom jeg var med dengang
[illegible]
i avisen, overtraffet
på en [illegible]
En slags [illegible] der med [illegible]
[illegible]

800-8 Ring, glat, 4mm, 8 kt. guld, 990,-
M. brillant 0,01ct. W.SI + 465,-
M. stjernedrys, i alt 0,05ct. W.SI + 2280,-

864 Ring, mat/blank, 4 mm, 14 kt. hvidguld

801 Ring u. sten, 4 mm, 14 kt. guld, 5160,-
14 kt. guld 7880,-

...e Rise of
...gy Stardust

November 9, 1972

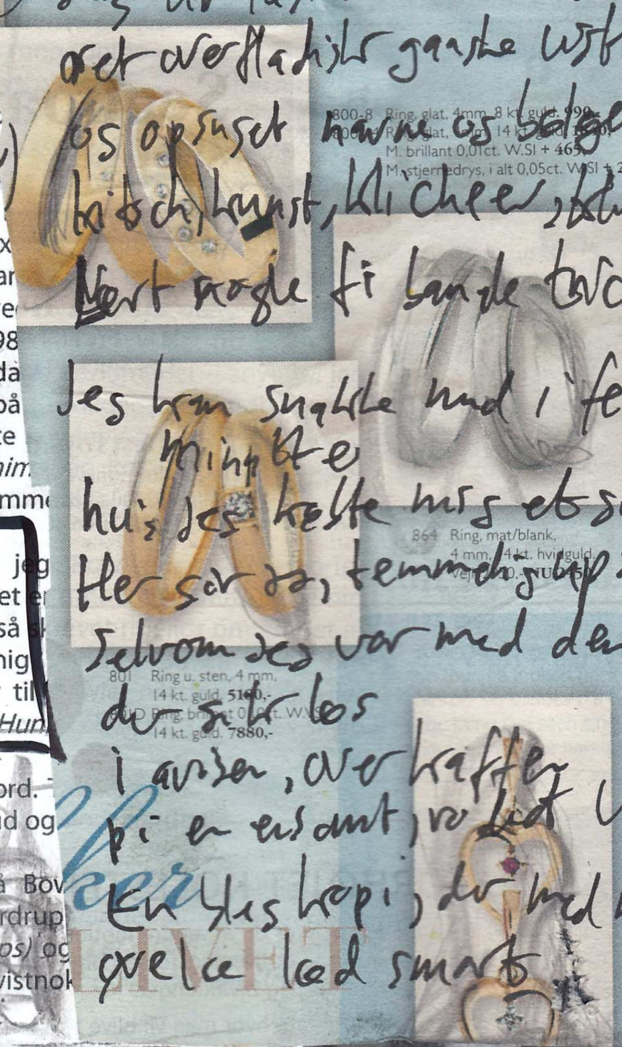
...ots are bright-red with two-and-a-half-...ers," wrote Timothy Ferris in this 1972 ...ory. "The blouse is orange see-through. ... bright-carrot, sticks up above the brow." At the time, Bowie was a star in England but a space oddity everywhere else. RS helped introduce him to America, going inside his world and exploring his growing glam-rock mystique. Even Bowie wasn't sure what to make of his success. "There's a resurgence of ...rit in entertaining, but also a cross-mesh of ...cial significance," he said. "Now, me, I'm not ...e which of those I fit into. In a year, I'll see ...ere I've been pushed by the public."

④ Der er ikke nemme
løsninger, men
der er held og
der er fidus(e)
og [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Yeah, [illegible], yeah
yeah

MODELFOTO
4817 Ørekædel, blå zirkonia, 9 kt. guld.
8171 Ring, ametyst, 14 kt. guld. Vejl. 4800,- 3880,-
8179 Ring, ametyst, citrin, ...manter, 14 kt. guld. 4380,-
8186 Ring, ametyst, blå og hvid topas, 14 kt. guld

SØBO RUSTIK

Jeg tror aldrig, det bliver til noget med en egentlig Obskuriøst opsamling. Heller ikke, selvom jeg har truet med det i nyhedsbrevene. Åh ja, netop nyhedsbrevene. Drømmen om at samle hele stakken, rub og stub. Eller i udvalg? Men hvilke artikler holder, når det kommer til stykket? Og hvad med nyhedsbrevene selv, de rablende luftkasteller, kun de færreste forsøgt realiseret? Har DE blivende værdi? Og sådan en samling savner også kreativ udfordring. Jeg kan selvfølgelig begynde at rette i sproget, stramme op... men så ryger det autentiske ved en opsamling og jeg kunne ærlig talt lige så godt skrive noget nyt i stedet.

På den anden side er det godt at rydde op engang i mellem. Jeg gjorde det med Obskuriøst cd nr. 1 "Sound and Vision" tilbage i 2003, med Obskuriøst nr. 15 "Høstsonate" i 2015 og altså nu igen med dette specialblad, Søbo Rustik. Der er flyveblade, udkast og opkast, artikler, jeg har taget mig sammen og færdiggjort, fantomforsider m.m. Jeg vender tilbage til indholdet senere.

FLUGTEN FRA AMERIKA

En læser i København bemærker om de seneste bladudgydelser, at det er jo meget godt med al den heavy og horror, men hvor er de små hverdagsbetragtninger blevet af? Hvor er de sammenbidte og forbidte jeg har ondt i livet statements, der tidligere optrådte rundt omkring i bladet? Hvad blev der af hjertet, Larsen? Og det kan der jo være noget om, Ralph. Sandheden er nok den, at jeg var bange for at virke banal og klynkende med mine stadige jeremiader om lumbago osv. Det har heller ikke været nemt at skulle omstille sig til provinsen. Jeg måtte grundet tiltagende stress og socialangst væk fra København, kun for, sikkert som mange før mig, at erkende, at vel kom der mere ro på, men der var også noget som manglede nu. Måske var det potentialet. De muligheder som storbyen tilbød. Jeg var jo, især i de senere år, ikke just udfarende, men behøvede blot at gå ned af en hovedgade eller ind i et antikvariat eller en musikforretning, for at opsnappe noget interessant. Eventyr på fodrejse. Det kniber det med herude. Jeg kommer meget i genbrugsbutikker, dels efter ting, jeg samler på, dels for at slå tiden ihjel, og det er sgu ikke store samtaler, jeg hører, det er sladder og brok fra gamle damer, der skal slå tiden ihjel. Nu skal man jo ikke forvente viden om varerne på sådan et sted, men jeg har ofte oplevet slet skjult arrigskab, når jeg glad kom hen til kassen med mine fund. De kunne lugte, at de var gået glip af en bedre handel, pga. reglerne...

JØRGEN CLEVIN HAR IKKE LEVET FORGÆVES

Det er jo alt sammen rasende gammeldags. Det var i 70erne man skulle have siddet og lavet den slags, med skvulp til begge årtier før og efter. Siddet med saks og lim og skrevet og modificeret og udgivet resultatet som rigtige bøger på små skæve forlag. Det kunne endda være gået an i de selvironiske 90erne. Men nu, hvorfor bruger du ikke bare en app, mand?

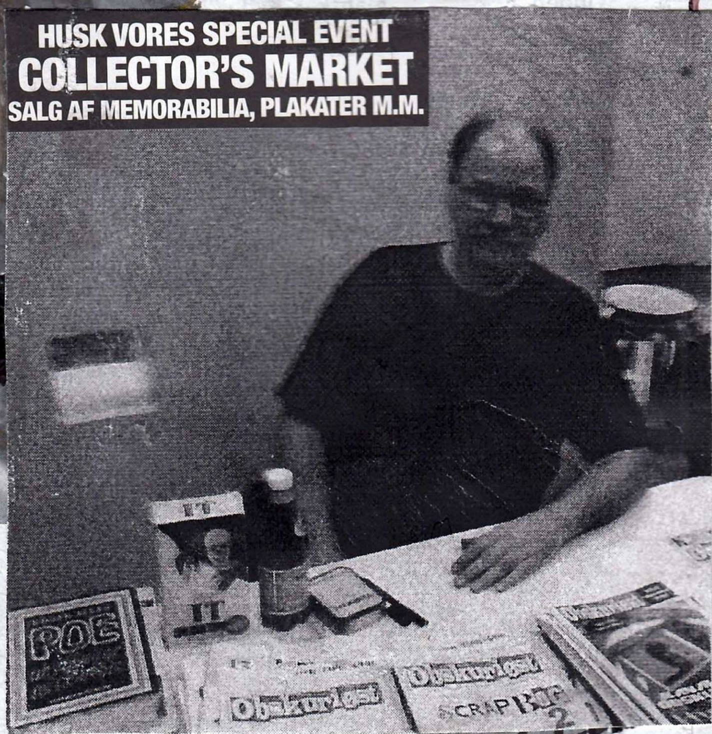
Det handler jo om glæden ved det fysiske når jeg skriver i kinabøgerne skirver løse tanker ned i marginen, de hvide felter i gratisaviser og blade. Når jeg klipper annoncer og bogstaver ud af et Familie Journalen eller Hjemmet.(fuldt kredsløb, avis striberne) Også glæden ved at finde sin egen stil, også selvom den er et mix af folkeskoleblad og Bloody Darlings.

Men jeg er jo trods alt også stadig fra tiden med bogreoler, drejeskvetelefon og tv monopol. Det sidder i mig. Det må kunne forventes. Opvækst forpligter. Det ville da være meget mere imponerende hvis en eller anden 17-18 knægt sad og alvede det samme. Nogen gør vel. Boghandlen sælger vel lim og skriveblokke til andre end rollinger og oldinger, yes?

DE KÆRE STRIBER

DE SMÅ OBSERVATIONER

Jeg ville føle mig interessant og købte for første gang i mit liv en gammel slidt læderjakke, eller måske snarere skindjakke. Det er vist fem år siden. Første gang jeg gik med den på gaden, blev jeg passet op af en dame, der ville vide vej til fængslet. Man kan sgu da ikke stikke af fra normalen her ude. I københavn kunne du se mærkelig ud og blive tolereret, til en vis grad.

Jeg har for længst fået nok af Tarzan. Det er en gammel historie, mig og så junglebøffen. Brød mig

Bibliote
ntalte j
gerne
oget, d
klagel
adline
stuen,
Lidt b
vinkel

Jeg t
kong

Den
En y
(en t
Unge
var
på d
henholdsvis *Da kongen var knægt* og ...
sværdet. (Jeg fik nu i øvrigt aldrig set andet af den end det samme klip i Disneys Juleshow nogle år i træk.) Læg dertil *Monty Python og ...*
og I har hele min pe... onlige Arthur kanon.

... nogen bryder ind i krypten, hvor de hviler, så også de må knokle for filmindustrien igen. De tre musketerer er slidt ned til sværdhæftet, hvilket ...
idiot eller to som snart finder på at mishandle Jules Verne nok en gang... det er hårdt at være en gammel traver, der er ingen respekt for alderdommen, nu til dags... sådan er der så meget.

Illustrationen på denne side er planket fra en børnebogsgave på Forlaget Fremad 1964. Kjartan Holm har genfortalt os Jacques Poirier illustreret. I Holms bearbejdning er samtlige referencer til jøderne, inkl. Rebecca (Elizabeth Taylors rolle) udeladt – det kan vel så tænkes, så vidt jeg ved!

Det rene ANDERS AND

Genbrugsbutikkernes udvalg af brugte tegneserieblade er, de steder, jeg kommer, stort set begrænset til *Anders And & Co.*, *Jumbo-bøgerne* og *Lommeanden Onkel Joakim*. Måske også lidt *Basserne*, *Bamse* og *Søren Spætte*. Hvis jeg er rigtig heldig, og roder det hele igennem, måske et enkelt *Fantomet* eller *Seriemagasinet*. Hvis jeg er helt kodylt svineheldig... well, så kan alt jo lade sig gøre: *Superman*, *Lynet*, *Edderkoppen*, *Hulk*, *Dracula* og *Kung Fu Magasinet*. Men som regel finder jeg kun *Anders And*. Dem har butikkerne til gengæld også i kassevis af.

Der er flere mulige forklaringer på denne tingenes tilstand. Folk drøner deres egne kulørte blade ud, fordi de er "vokset fra den slags" (jeg har selv været der) eller deres børns som flytter hjemmefra. Butikkerne er typisk drevet af kristne foreninger og personalet der kunne måske tænkes at kassere det underlødige skidt. På den anden side er forretning vel forretning, når blot det går til et godt formål...

Og her er vi nok ved humlen. For der er penge i de gamle superhelte og skrækblade. Og man smider jo ikke penge ud eller forærer dem væk! Danmark er som bekendt en nation af bønder og kræmmere... Så de, der har lidt forstand på tingene sender bladene (og alt, hvad der i øvrigt lugter af hurtig profit) ind til Lauritz.com og andre auktionshuse, sætter dem til salg (til hårrejsende priser) på QXL og DBA osv.. Det gælder i øvrigt også det helt gamle *Anders And* (1949 til ca. 1960 – hårde samlere gider sjældent røre noget nyere).

Resultatet bliver den sædvanlige onde cirkel. Genbrugsbutikkerne hænger på det værdiløse ragelse og tegneserieblade bliver lig med noget til familier med småbørn og ikke andet.

Nå, sådan er der så meget. Mit eget nostalgi behov er for længst dækket, som jeg fortalte i *Obskuriøst* nr. 14 (2015). Her kiggede jeg på historier fra 1968 til 1978, hvilket cirka er den udgivelsesperiode, jeg læste som barn. P.t. er min samling omtrent komplet for 1967-1976, med en pæn sjat fra 1965-66 og lidt småtteri 1960-64, på den ene side og ditto 1977-80 på den anden.

De relativ få ældre numre skyldes mest min kronisk sløje privatøkonomi (gamle *Anders And* er dyre!) mens jeg i jævnt hen finder blade fra de sene halvfjerdsere og frem så jammerlige, at min samling er begrænset til de numre, jeg læste som knægt plus eventuelle begyndelser og slutninger på fortsatte historier fra samme.

Men der ligger jo en udfordring i at arbejde med det forhåndenværende. Det sidste års tid har jeg gået og luret på, hvad jeg kunne bruge disse nyere blade til, der hober sig op i Røde Kors m.fl. (Og ja, det lyder lidt gakket at omtale blade fra firserne som "nyere"!) Ok, tænkte jeg så en dag dette forår. Hvad om jeg, ligesom med indeks artiklen i *Obskuriøst* nr. 14, forsøgte at "sigte" de bedste historier fra, ud af alt skramlet, for noget godt måtte der for pokker være.

Som sagt som gjort. Jeg gav mig til at købe løs stakkevis fra butikkerne. Øvelsen havde sin pris:

Typisk koster et brugt blad fem kroner i genbrug og der gives sjældent mængderabat. Jeg *har* handlet steder, hvor jeg fik rabat, men tommelfingerreglen var en femmer. Jamen, tænker læseren måske, hvad er en sølle femmer?

Problemet er, at der går ca. 52 numre på en *Anders And* årgang og så løber det altså hurtigt op!

Jeg har købt ind følgende steder: Bogbyerne Kalundborg, Afrika Mission i Kalundborg, Røde Kors i Svebølle, Folkekirkens Nødhjælp og Røde Kors i Jyderup, Jyderup Antik, Antikvariat Bogart og Kramboden i Holbæk, Røde Kors og Kirkens Korshær i Holbæk... det er vist det.

Allerede ude i marken havde jeg foretaget en vis grovsortering. Nu sad jeg så med en masse løse ender i form af fortsatte historier. Ved hjælp af netdatabasen https://coa.inducks.org fik jeg styr på, hvilke numre, jeg manglede og så var det tilbage til butikkerne, bevæbnet med lister.

Jeg endte med en stak på cirka 175 blade fra perioden 1981 til og med 1995.

Nogle observationer: De første par år af firserne lignede bladet nogenlunde sig selv fra der, hvor jeg slap, sidst i halvfjerdserne. Reklameindholdet fyldte gradvist mere og mere. Flere hæftede indlæg, reklamer allerede fra side 31 osv. Der er nogle numre, jeg faktisk mest har købt for reklamernes skyld, bl.a. nogle for *He-Man and the Masters of the Universe*. Hæslige spekulationsprodukter, men reklamerne er sgu skønne. Fra ca. starten af halvfemserne var bladet blevet endog meget reklametungt og forsynet med en i grunden overflødig indholdsfortegnelse.

huske, hvordan de er havnet der...

Hvad udvalget af historierne angår var firserne essentielt en fortsættelse af de sene halvfjerdsere. Der kom ikke flere fortsatte Mickey Mouse og Fedtmule historier af Paul Murry, men redaktionen var begyndt at genoptrykke de gamle. Carl Barks var blevet et fænomen og redaktionen gravede historier frem som aldrig var blevet bragt på dansk før. NB. Mesterens produktion er så enorm, at man omvendt finder historier i de gamle blade, der kun sporadisk er blevet genoptrykt eller antologiseret (andtologiseret?) sidenhen. Tello (Josep Tello Gonzales) leverede fortsat Mickey Mouse historier som mestendels blot var blege kopier af Murrys.

Barks og Murry havde udgjort rygraden i min barndoms *Anders And* og var altid et gensyn værd. Det, jeg til gengæld savnede, er mangfoldigheden i fortællestil og figurgalleri, fra tresserne og de tidlige halvfjerdsere. Den var ikke vendt tilbage. Figurer som Fætter Vims, Raptus von And og Moby And forsvandt, mere eller mindre. Okay, en hvalfanger (inkompetent eller ej) var ikke rigtig gangbar i et børneblad længere, men Moby dukkede dog op et par gange, her og der, før han endelig gled ud, cirka 1991. Fætter Vims var helt væk; jeg mindes ikke at være stødt på ham en eneste gang efter 1980. Og jeg holder meget af Vims!

Super-Mules historier fusede ud og Super-Gilbert forsvandt vist helt. Aristocats var pludselig væk, de var nok (ligesom Vims) for hippieagtige. Lille Stygge Ulv og hans far var en af de få gamle "sidehistorier" som fortsatte. Lille Hiawatha hang også på, utroligt nok.

Fra ca. 1990 var bladet fra et let gammeldags look tydeligt skiftet til "moderne", farvelægning og tryk digitalt osv. Don Rosa dukkede op med sine evindelige "fortsættelser" af Carl Barks klassikere (ren snylteri, hvis du spørger mig). I det hele taget var Barks stilen in, med tegnere som William Van Horn, der lagde sig tæt op af forlægget. *Duck Tales* og andre figurer fra Disneys morgenanimationsserier sneg sig ind. Og sådan kunne jeg blive ved (men det gider jeg ikke).

Formålet med øvelsen var som sagt at vælge nogle historier fra *Anders And* 1981-95, jeg fandt sjove, spændende eller interessante. For ikke at hænge fast i nostalgi, har jeg skippet Barks og Murry. Det gjorde unægtelig listen temmelig kort!

Bjørne-banden: Julemandens hjælpere

A Job for Xmas. AA nr. 50/1981. Forfattere: Neville Jason og Bob Bartholomew. Tegner: Antonio Gil-Bao.

"I dag er Bjørnebanden en samling dumme, klodsede, udrangerede vindbøjtler som er harmløse, idet de altid begår en eller anden brøler som de fælder sig selv på," skrev Jon Gisle i sit klassiske værk Andelogien, Runepress 1979 (oversat af Freddy Milton, oprindelig Donaldismen, 1973). Den type Bjørne-banden historier, ofte tegnet af Gil-Bao, der var dukket op i halvfjerdserne og fortsatte ind i de følgende årtier, lå ganske rigtig langt fra de professionelle vaneforbrydere som gjorde livet surt for Onkel Joakim og hans pengetank hos bl.a. Barks (og som i de italienske Jumbobøger kunne være endog særdeles hårdkogte).

Disse Bjørne-banditter var konstant på røven og deres planer rakte sjældent længere end til at finansiere det næste måltid mad, hvilket nærmest gjorde historierne tragikomiske.

I *Julemandens hjælpere* er de sunket så dybt som til at tage ærligt arbejde i et stormagasin som julemænd. Her røber de et grundlæggende kodeks: Kun stjæle fra de som har råd og aldrig fra børn. Andre historier fra perioden viser dem som store dyrevenner. Det er nok de mest sympatiske Bjørne-banditter, vi møder i *Anders And*-bladet.

Onkel Joakim: Stof til eftertanke

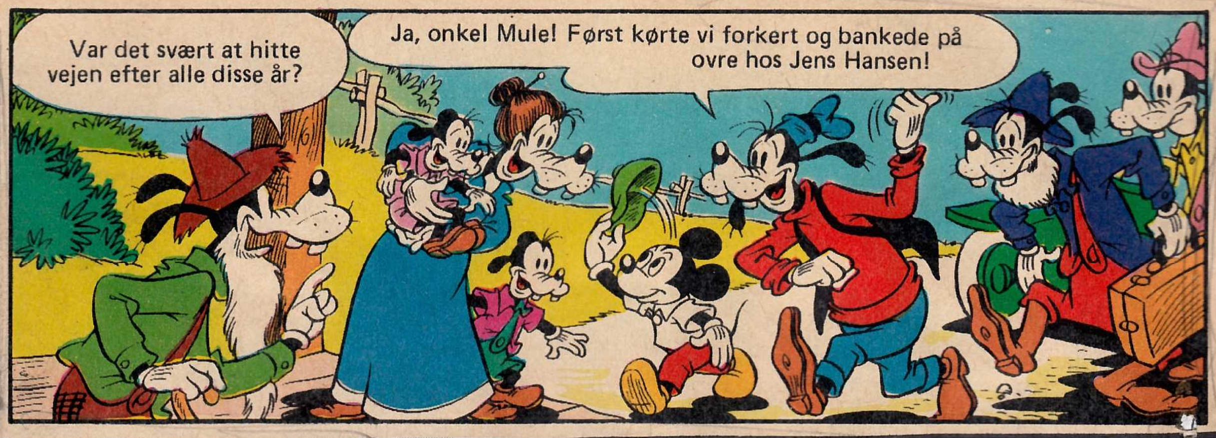
The Time Machine, AA nr. 26-28/1983. Forfattere: Patsy Trench og Tom Anderson. Tegner: Daniel Branca.

Georg Gearløses tidsmaskine er en plot-rekvisit, der går tilbage til tresserne, hvor science-fiction plots var vældig populære. Såvel Onkel Joakim og hans familie som Mickey Mouse og Fedtmule har gennem årene benyttet sig af maskinen til skattejagt og andre eventyr. I denne udmærkede historie kniber det for Joakim med at afsætte sine tekstilfabrikkers produkter. Han får det lyse indfald at rejse til fortiden, for at afsætte en rulle klædestof der og da det kikser (ingen har råd til at betale hans priser), prøver han lykken i fremtiden...

Mickey Mouse: Gammelt nag ruster ikke

The Best of Neighbours, AA nr. 29/1983. Forfattere: Paul Halas og Les Lilley. Tegner: Tello.

Don Rosa er berømt og berygtet for sine meninger om, hvad der er kanonisk eller ej i ændernes univers, ene og alene baseret på Carl Barks historier. Jeg ved, at allerede Barks selv forsøgte at systematisere figurgalleriet, men det blev Rosa som fik til opgave at konstruerede et "officielt" stamtræ for Onkel Joakim og hans slægtninge. Personlig finder jeg det irriterende sådan at fastlåse en ellers ret flydende kontinuitet i *Anders And*-bladet.

Heldigvis viste Rosa ingen interesse i at udrede Fedtmules slægtsforhold. Det havde nok også været en uoverkommelig opgave, selv for en dedikeret fan-nørd! Mulernes stolte slægt er legendarisk stor og vidt forgrenet. Som en eller anden engang skrev i et tegneserie-forum, så vil der altid stå en gammel skibskiste på Fedtmules loft, med enten skattekort eller testamente fra en onkel.

Pga. manglende kontinuitet mellem historierne, får Fedtmules mange arvede skibe og slotte aldrig varig konsekvens for hans liv. Hans onkler og fætre plejer at være one-shot figurer. Undtagelser inkluderer Sport Goofy (en Olympiade maskot som Disney pushede hårdt i 1984) og Vildmule (et eksklusivt *Jumbo-bog* fænomen).

I *Gammelt nag ruster ikke* har Fedtmule taget Mickey med hjem til slægtsgården, hvor de rodes ind i en lokal fejde. Historien er en bagatel, men det er altså sjovt at møde så mange Muler på en gang!

Mickey Mouse: Skildpadde-kroen
Turtle Inn, AA nr. 43-44/1984. Forfatter: Diana Gabaldon. Tegner: Jaime Diaz Studio (Argentina).
En udmærket fortsat historie som stilmæssigt læner sig op ad Murry og Tello. Sorteper optræder i drag (noget, Murry brugte flere gange) og som sædvanlig formår Mickey og Fedtmule ikke at gennemskue forklædningen.

Anders And: Et hav af sodavand
Lemonade Loony, AA nr. 36/1985. Forfattere: Philippe Le Bars og Jack Sutter. Tegner: Daniel Branca.
En historie, hvor Anders And bliver besat af at drikke sodavand. (Åbenbart et tilbagefald. Anders var i en gammel Barks historie slemt forfalden til "Bob-lesquash", men kom over det siden.) Tylleriet ender med at antage rent ud sagt mareridtsagtige proportioner!

Anders And: Op med næbet
The Beak, AA nr. 39/1985. Forfatter: Jack Sutter. Tegner: Daniel Branca.
Virkelig syret historie, hvor Anders udvikler et kompleks over sit næb som, når han betragter det i spejlet, bliver

Annonce for Matilde cacaomælk

stadig længere. Måske et hip til donaldisterne og deres forskning i andenæbs dimensioner (den såkaldte rostrilongitudekvotient)? Typisk for en Anders And historie adresserer *Op med næbet* et aktuelt popfænomen. Andre gang har det været jogging, helsekost, rockmusik eller dans. Her er det modepunkere (!!!)

Mickey Mouse: Drømmen om et herreliv

It's A Dog's Life, AA nr. 37/1986. Forfattere: Martin Morgan og Tom Anderson. Tegner: Tello.

Strengt taget en Pluto-historie. Pluto føler sig underkuet af Mickey og drømmer, at han er blevet herre i huset, med tøj og job og det hele og Mickey er hans "menneskehund".

Mickey Mouse: Skatten på Abeøen

The Call of Mongo Island, AA nr. 22-23/1987. Forfattere: Joel Katz og Bob Bartholomew. Tegner: Tello.

Fedtmule har endnu en gang fundet nogle efterladte papirer fra en slægtning, denne gang (i et sjældent brud på onkel/nevø traditionen) hans oldefar, kaptajn Havmule. Historien er for så vidt ret rutinepræget; det kuriøse består i, at skurkene er fire efterkommere af en sørøver og de ligner *alle fire* Lusk (klassisk småforbryder, ofte håndlanger for Sorteper) på en prik!

Fedtmule: Fætter Klummer

Cousin Cruncher. AA nr. 31/1988 Forfatter: Dave Angus. Tegner: Antoni Bancells Pujadas.

Fedtmules Fætter Klummer (one-shot figur) kommer på besøg og Mickey, der skammer sig over sin vens faldefærdige bolig, inviterer dem begge til middag, i det han konsekvent ignorerer Fedtmules protester. Klummer viser sig at være tusind gange mere klodset og uheldig end fætteren – hvilket man jo skulle tro, var umuligt.

På klassisk slapstick maner præsterer han at smadre Mickeys middelklassehjem totalt og drive den ellers så besindige mus til vanviddets rand.

Her skal det i øvrigt noteres, at Mickey, modsat sin ven, kun er begavet med få direkte slægtninge. Der er naturligvis nevøerne Mik og Mak (som ganske vist lader til at være udfaset i de årgange, jeg gennemgik), dertil en ældre søster eller tante... og det er cirka det. I nogle historier møder han en onkel, men de er altid one-shot figurer. Til dato mindes jeg ikke, at Mickey skulle have haft en eneste *fætter*.

Onkel Joakim: Tiggerspejlet

The Pauper's Glass. AA nr. 6-8/1995. Forfatter og tegner: William Van Horn.

En udmærket historie om et magisk spejl, der ændrer Onkel Joakims personlighed og gør ham til sin egen værste fjende. Historien var oprindelig skrevet til Duck Tales universet og er ret obskur; den er i hvert tilfælde ikke blevet genoptrykt på dansk siden. Der er noget klart nybarksistisk over Tiggerspejlet. Hvor Don Rosa oftest digtede videre på eksisterende Barks historier, foretrak Van Horn i streg og fortælling at efterligne mesteren. Jeg er faldet over nogle af hans historier i bladene som, med skam at melde, narrede mig et stykke tid til at tro, at det faktisk *var* en Carl Barks.

KO MED PATTER

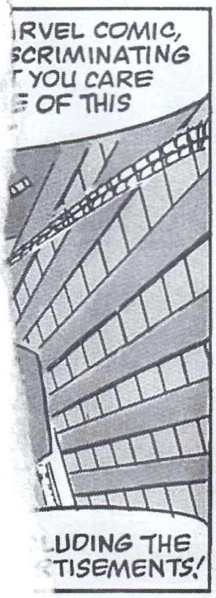
Endelig vil jeg kommenterer på det udklip, jeg har valgt til at illustrere bagsiden af *Obskuriøst nr. 16B*. Cowey reklamen er sakset fra *Anders And & Co. nr. 14/1994*.

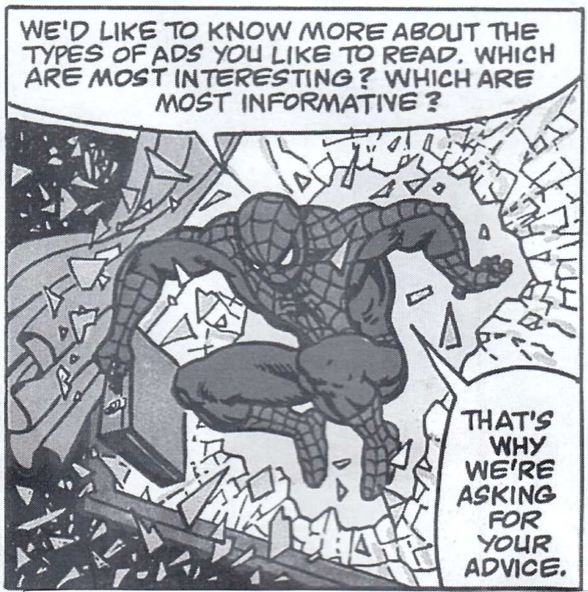
I min barndom var Anders And essentielt et aseksuelt blad. Jo vist, Anders og Højben kæmpede om Andersines gunst og der var i det hele taget masser af *passion*, men det var stadig kysk og ærbart. Man kan også have meget sjov ud af at dybdean(d)alysere Carl Barks historierne og der er ingen tvivl om, at f.eks. Barbie dukkerne var enormt sexistiske... men det er jo set med voksenøjne og ikke rigtig fair.

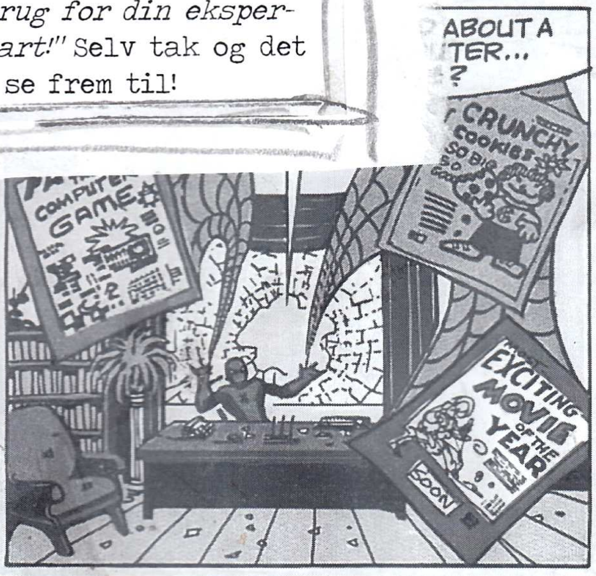
Cowey koen er utvetydigt en fræk sag, med opdullet hår og tunge, svulmende bryster, der truer med at sprænge deres indpakning. En markedsførings-smutter eller tegn på at Egmont gik efter en lidt ældre læserskare nu? Tja, så meget er sikkert: Produktet Cowey (en drik som bestod af halvt mælk, halvt juice, hvilket lyder afskyeligt), blev et totalt flop. Man kan lære meget ved at læse *Anders And...*

Tilbage i december måned modtog redaktionen et julekort fra Rasmus Wichmann, med siamesiske kykloper af Sally A. Ward (check hende ud på www.zallyaward.com) samt hans egen tekst på bagsiden: *"Kære Henrik! Tak for alle dine skøre & skæve udgivelser gennem året der gik. Jeg arbejder både på en roman og på en guidebog til gamle blade og det hele handler om "samlersind". Jeg får uden tvivl brug for din ekspertise snart!"* Selv tak og det vil jeg se frem til!

Det forlyder fra Jack J., hæderkronet redaktør af det psykotroniske fanzine *Stay Sick!*, at næste nummer er på vej. Hvilket muligvis tæller som en gammel nyhed, men alt godt kommer jo til den, der venter. Seneste twist er, at Jack sigter efter et mere professionelt bladlook end det hidtil noget gustne. *Stay Slick?*

This looks like

Albus er jo som bekendt større og bedre i USA – eller i hvert tilfælde mere kommercielt. Eller var dengang. I amerikanske blade var det hverdagskost at opleve superhelte ...

Vinteren 2017 har været hård at komme igennem for redaktøren og tanken om et nyt blad ligget mig fjernt. Men noget skulle jeg sysle med og et lille pladeprojekt inspirerede heldigvis til mere. Da først der lå en seks-otte ark med covers og kommentarer, var det jo ligesom oplagt at bygge videre omkring dem.

Inden jeg valgte nostalgien som vinkel på "Scrapbog for second hand singler", havde jeg overvejet en *bad taste* eller *weird stuff* parade. Jeg opgav, dels fordi Holbæk/Kalundborg udvalget bare ikke var sært nok, dels fordi jeg, når det kom til stykket, kviede mig ved at bruge penge på decideret trash.

Her er dog en enkelt underlighed, jeg faldt for og måtte have med hjem. Jeg synes, omslaget ser helt festligt ud, der er i hvert tilfælde ikke sparet på det gule. Musikken leveres af stadspolitiet i Berlin. Kritte-vitte-vit bom bom.

Rolling stone July 31, 2014

Celtic Frost klarede ikke cuttet til 1986-udgaven, men de *var* med i 1995-udgaven, "Politikens rock leksikon". En ordentlig basse på ca. 900 sider inklusiv indeks. Vel at mærke hardcover. En regulær mursten!

Jeg elsker opslagsværker. Som barn tilbragte jeg mange timer med familiens konversationsleksikon i nogen og tredive bind (et arvestykke). Jeg husker stadig enkelte stikord trykt i guld på ryggen af de sorte omslag: Samler, smut, svovlsyre...

CELTIC FROST

Svejtsisk gr. bestående af Tom G. Warrior (Thomas Gabriel) (vo, el-g), Martin Eric Ain (el-b) og Reed St. Mark (dm). Dannet i 84 af Warrior og Ain (begge ex-*Hellhammer*). Stilen var både hårdtslående og eksperimenterende thrash. Markerede sig i 87 med (4) som en af de mest originale gr. i denne genre. Pladen favnede fra hiphop til klassisk og betegnede et absolut højdepunkt for gr.

Bandet skuffede imidlertid både anmeldere og publikum med den mere konventionelle (5). Derefter blev gr. reorganiseret med ny besætning: Tom G. Warrior (vo, el-g), Curt Victor Bryant (el-g), Martin Eric Ain (el-b) og Stephen Priestly (dm), som indsp. det mere helstøbte og ambitiøse album (6) prod. af Roli Mosimann (ex-*Swans*★). Men gr. havde allerede mistet terræn, og fremtiden tegnede usikker. I efteråret 91 begyndte Warrior på et soloprojekt, som skulle fortsætte hans unikke blanding af heavy-metal, thrash og avantgarderock. Mark var med til at danne det eksperimenterende heavy band *Mindfunk*★. I ventetiden udsendte man et i øvrigt udmærket comp. album (8) med C.

1 *Morbid Tales* (Noise N 0017) (MLP.84). — **2** *Emperor's Return* (Noise N 0024) (MLP.85). — **3** *To Mega Therion* (Noise NUK 031) (LP.12/85). — **4** *Into The Pandemonium* (Noise N 0065) (LP.6/87). — **5** *Cold Lake* (Noise N 0125) (LP.12/88). — **6** *Vanity/Nemesis* (Noise International EMC 3576) (CD.4/90). — **7** *Morbid Tales/Emperor's Return* (Noise NCD 003) (Comp.-CD.90). — **8** *Parched With Thirst Am I, And Dying* (Noise NO 191-2) (Comp.-CD.3/92). - pb

Sommeren 1996 havde jeg fået fat i Leonard Maltins Movie Guide og læste den sønder og sammen. Jeg nedfældede også en liste (for længst væk) over samtlige de titler som Maltin tildelte karakteren BOMB. Det var klart planen at få set alle disse stinkere, de praktiske udfordringer ufortalt. Nå, jeg fik vitterlig set en del i de efterfølgende år, ja, ja.

Og så var der Jan Sneums vidunderlige rockleksikon i mange udgaver. Jeg læste dem altid på biblioteket, mindes ingen eksemplarer til hjemlån, men det var ok.

Jeg havde god tid og en skarp hukommelsen dengang. Siden hen er det faktisk lykkes mig at anskaffe de selvsamme udgaver, i genbrug, kasseret fra biblioteket eller antikvarisk. De eneste, jeg fortsat mangler, er "Dansk rock" (udskilt fra "Verdensrock" i 1986) og den vistnok sidste fysiske udgave fra 2004. Nå ja og alt det andet: jazz, folkemusik og klassisk, men dem læste jeg vist heller ikke dengang.

managed to head a truly wor-

De af jer som er cirka på min alder kender måske den her: Hver gang, der kom mig en ny udgave af leksikonet i hænde, skulle jeg da lige checke om mine yndlingsbands var kommet med. Og det skulle naturligvis være nogle "svære" navne som f.eks. Robyn Hitchcock. Eller noget heavy rock. Den genre sneg sig kun gradvist ind, ud over Black Sabbath, Deep Purple og Led Zeppelin som var blåstemplede helt fra starten af. Det var en sejr, at kunne finde AC/DC, Iron Maiden, Judas Priest, Rainbow, Thin Lizzy og Venom (!) i "Rock nu" fra 1983. Senere fulgte bl.a. Metallica.

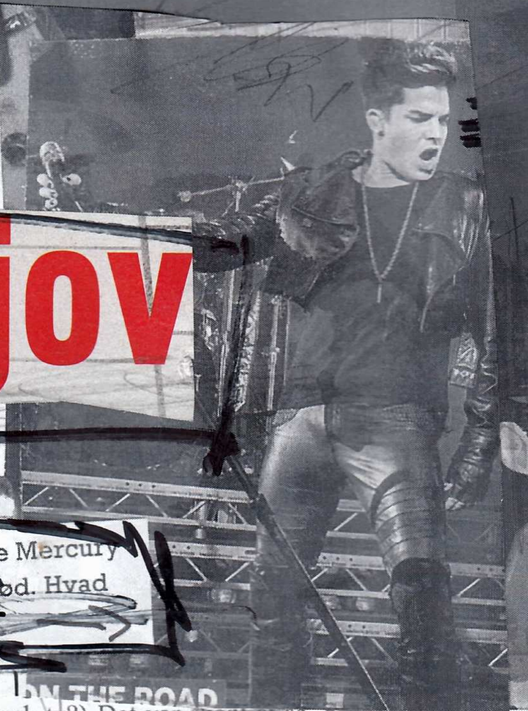
Denne udgave er i øvrigt berygtet for en vildt lang artikel om R.E.M.: fem og en kvart spalte, hvilket er rekord. Til sammenligning bliver U2 spist af med sølle en og en kvart spalte.

Der er vist ingen som papirsurfer længere. Bibliotekerne kasserer eller har kasseret en stor del af deres håndbogsamlinger. Jeg har reddet en del... nok til at dykke ned i de gode gamle dage og genlæse teksten. Igen og igen.

Han er en udmærket men ingen Ace Frehley. spaceman, en ustabil cool dude, en rockmu-... og Paul mener at alt er ...nd. (Trommeslag... ...er, rettighederne ...mmy Thayer. Han bur-... ...kopivarer.

...? Jeg troede Freddie Mercury ...eddie Mercury er død. Hvad ...ner. Tag det væk.

sjov

Jeg ha... i forbifarten, ... den overhovedet vist på dansk tv?) Det var skønt at se den med friske, fordomsfri øjne. Kombinationen af CGI med dukkeføring, ... scenografi m...

Billedtekst til side 18: Nogle af mine tidligste erotiske oplevelser stammer fra dengang, jeg som knægt bladrede i dame magasiner ude hos slægtninger eller venner af familien og stødte på reklamer som denne, for Imperial Sæbe (Eva nr. 4/1975).

Åh, disse bløde former! Var det mere uskyldige tider? Nogle af værdierne var ihvf. anderledes, men sex eller rettere forventningen om sex har altid solgt. Og talt som mand: Der er ikke noget som en damenumse i softfilter. Tag den feminister!

LEDERUDKAST: ED LARSEN NO MORE *(2. oktober 2014)*

Forleden faldt jeg over en bog i en genbrugsbutik, jeg havde glemt alt om (bogen, ikke butikken). Forleden fandt jeg et gammelt avisudklip, nederst i en skuffe. Forleden kom jeg i tanke om en serie, jeg havde fulgt på tv som barn...

Hvor mange gange har jeg ikke skrevet noget lignende her i bladet? Mange. Når alt andet glippede med hensyn til inspiration, kunne jeg altid række ud efter et eller andet, at spinde en ende over, nogle gange mere åbenlyst end andre. Dette var hvad Obskuriøst skulle have handlet om anyway, og gjorde, når jeg ellers lige kom i tanke om det. Grav i fortiden, find et eller andet frem og fortæl. Kulturarkæologi, kulturhistorie. Om kort tid er jeg selv historie og mit blad står ikke engang på Det kongelige bibliotek, så sandsynligheden for, at det overlever mig er vist lille.

Det er ikke scie... siden faldt jeg ... *House: MD* på ... rulleteksterne f... vitterlig Hugh ... amerikansk fætt... en herlig læges... sæbeopera, bare ... alle sæsonerne p... billigt og nåede ... sluttede med sæ... blev noget lang... House var en fe... fordi han aldrig rigtig voksede. Nok så dramatiske omvæltninger, nær-død situation, tab af venner, familie,

...om end ikke altid lige godt skrevet. Der er de *obligatoriske dumme svin* som vi skal huje ad og hvoraf nogle gør os den tjeneste at dø på dramatisk vis, mens andre fortsætter med at plage os. Der er den *obligatoriske fødte leder, den hotte action-dulle,* han tiltrækkes af og hun af ham, et par *rivaler som vi ikke ved, om vi kan stole på eller ej,* nogle *rødskjorter, hvis eneste rolle er at dø* (som en af hovedpersonerne genrebevidst noterer sig) og så videre.

Jeg har ladet mig fortælle (dvs. læst på nettet), at seriens slutning er et formidabelt færdselsuheld, i samme klasse som *Battlestar Galactica* og det lyder jo... problematisk. Men foreløbig kører jeg altså derudaf med *Lost*.

mR DISCO

Min første New Order anskaffelse var det hvide cd bokssæt **Substance 1987** (1987). Vi er nok mange som startede med netop denne essentielle titel i bandets diskografi. Boksen dækker stort set alle singler mellem 1981-87. Stort set! For der mangler naturligvis noget, f.eks. … Nå, hul i det, mine mednørder, her skal det altså handle om tiden *efter* **Substance**.

De New Order opsamlinger som dækker 90erne og frem er typisk plaget af dårlige sangvalg og en oppumpet lyd; *the loudness war* har været hård ved Bernie & co. Så jeg besluttede mig for et par år siden at fiske op, hvad der måtte flyde rundt af vintage cd singler derude i online butikkerne (jeg har ingen pladespiller, sådan er det bare). Jeg udstak perioden til 1987-93, dvs. til og med albummet **Republic** (1993), det sted, hvor jeg personlig var stået af som fan. Og for at få hele historien med, inkluderede jeg eventuelle singler fra sidegade-projekterne Electronic, Revenge og The Other Two i min jagt.

En nem lille én? Ha-ha-ha, det var en joke. New Orders single-output er enormt, ja, uhyrligt! Men jeg ville nu hurtig løbe tør for noget at sige, hvis jeg faktisk gennemgik hele dynen, for fra ca. 1987-88 gjorde bandet op med deres hidtidige politik om primært at udgive ikke-album sange på single ("Blue Monday" osv.) og gik over til album remixes i stedet, de fleste af dem noget lort, for at sige det rent ud. Og unikke b-sider fra perioden kan tælles på en hånd. Jeg vil i det følgende derfor blot nævne nogle få personlige anbefalinger fra den stak, jeg fik skrabet sammen. Let's go!

"Touched By The Hand of God" (1987) stammer egentlig fra soundtracket til filmen **Salvation!** (også 1987). Jeg har aldrig set filmen, hvor Viggo Mortensen i øvrigt har en af sine første væsentlige roller, men soundtracket er ret fedt, med hele fem New Order numre og to af Cabaret Voltaire. Albumudgaven af "Touched" er dog noget gumpetung i forhold til singlen; for en gangs skyld har Arthur Baker jer begået et vellykket remix. Men både soundtrack og single kan anbefales.

Albummet **Technique** (1989) er måske New Orders mest helstøbte album. Desværre sutter de affødte singler og jeg har slidt mig gennem dem alle - selv den lede Detroit Mix udgave af "Round & Round"! Så er der til gengæld gevinst hos forsanger Bernard Summers fritids-projekt-single Electronic: "Getting Away With It" (1989, et album fulgte i 1991 m.m.) Her leverer han og Johnny Marr (ex-The Smiths) lækker pop, godt hjulpet af genierne fra The Pet Shop Boys. Et andet sted var NO-bassist Peter Hook gået i studiet med *sit* hobbyband, Revenge, hvilket resulterede i et lunkent album, **One True Passion** (1990), hvor kun skæringen "Big Bang" rigtig holder. Singlen "Pineapple Face" er derimod værd at få fat i pga. (på den engelske udgave) b-siden "14K - Full Version" som inkluderer en rigtig smuk bassolo.

New Order har fået en del på hatten for deres single "World in Motion" ifm. VM i foldbold 1990, men jeg synes, det er en okay spøjs lille sag, så tommelfingeren op herfra.

Republic 1993 var det sidste NO album i lang tid (til **Get Ready** i 2001). Åbningssinglen var en født klassiker, den kvintessentielle New Order sang "Regret". Det var også sidste gang i lang tid, at Hooks karakteristiske syngende bas markerede sig i mixet; resten af albummet er en gang miskmask af house og bløde ballader, sovset ind i synthesizer-tåger. Singlerne fulgte denne stil og er generelt spild af tid. Når dette er sagt, vil jeg dog, ud af det hav af singleudgaver, jeg måtte udholde ("Spooky" holder vist rekorden med otte forskellige remixes) stadig anbefale "Ruined in a Day - Ambient Mix" og "World - Perfecto Mix". Fordi lidt også har ret.

inspirerer en grusom massemorder og ex-skuespiller

Den første halve times tid på Collector's Market, lørdag 8. april 2017, var hård at komme igennem. Jeg havde min stand overfor Rocksingle-team og alle de hårde drenge og piger stod derovre og værdigede mig ikke et blik. Der manglede jo nok lidt rock'n'roll over præsentationen. På den anden side sad jeg CNB. Helt uventet (strategisk placeret ud for herretoilettets. (Der kommer sgu vist en ekstra bladet doku her!)

Opstarten var ikke til at komme udenom, i.h.t. ikke, hvis man var værdig tragerende herre. Og efterhånden dukkede I op – gamle som nye venner og læsere og det blev en god dag. Tak for det.

Jeg havde til lejligheden lavet tre flyveblade, hvoraf kun to nåede at komme med. De gengives – alle tre – på de følgende sider.

Eks Kurs

Fraktur

Januar 2017

Kender du dette? Du mangler kun en enkelt titel i din omfattende samling af Kunstner X. Desværre er det ikke noget mesterværk, men en eller anden obskur dj-single, et fejltrykt hæfte som kun udkom i Uruguay e.l. Så når du omsider kommer i mål er det en lidt flad fornemmelse. Sådan havde jeg det med *Eldorado kommer til Trinity* forleden. Nu er *Eldorado* ganske vist en (slags) Demofilo Fidani film, med et forventningsniveau derefter, men alligevel. (Der har gået mange rygter om hvem som lavede hvad, bl.a. fordi både Spataro og Fidani har anvendt pseudonymet Dick Spitfire og fordi Fidani har co-produceret og bidraget til manuskriptet. Sandheden om tilblivelsen er, at en ung, håbefuld D'Amato ville prøve kræfter med at instruere og fik ok til at genbruge materiale fra nogle Fidani westerns, til en rammehistorie.)

Forår

Forår

GENRER *(februar 2014)*

Scifi-action: Når science fiction bliver så hårdt pumpet med adrenalin og testeteron, at det bryder ud og danner en distinkt undergenre. Har ofte Arnold Schwarzeneger eller Sigeurney Weaver i hovedrollen. Andre særlige kendetegn: ultravold og splat, monstre, mutanter. Eksempler: Total Recall, Hardware (ikke i indeks).

P.S. Billedet af manden i trenchcoat og tonede briller på side 21 er *ikke* fra en giallo, men en Gartnernes Landspropaganda annonce, fundet i et gammelt ugeblad.

SCHOK

Knyttede næver og svedige håndflader: et andet ord for mandfolkefilm.

Art house er egentlig en rodekassebetegnelse for mere eller mindre smalle, skæve, af og til "kunstneriske" film, vist i mindre, dedikerede biografer. Kunstnerisk dækker ofte over film med seksuelt/erotisk indhold. Den slags film, hvor man i hvert tilfælde husker den scene, hvor nogen smider tøjet og går til vaflerne (især husker, hvis man var ung dengang). Også film som ikke rigtig er kriminalfilm eller gysere, men har nogle af elementerne. Film som unddrager sig en klar rubricering. Musikfilm som The Wall. Det er især under art house, at periodens mest obskuriøse film skal findes.

Komedier: Komedien som genre er så gammel som menneskeheden og uopslidelig. Hvem vil ikke gerne kunne grine røven i laser engang imellem?

NOTER (*20. oktober 2014*)

Sådan nogen typer som Jack og jeg, vi kan ikke lade være med at huske de markante indtryk fra dengang; det må være indkodet i vores DNA at passe på den slags oplevelser. En del af de titler, vi husker, er siden gået hen og

blevet genopdaget som kunst, kitch eller retro, måske fået et rædselsfuldt remake af ideforladte pengemænd, men vi var der først, på gerningsstedet. Ikke fordi vi nødvendigvis var specielt hippe; måske var vi der bare, sådan rent tilfældigt. Jeg har som nævnt andet steds i bladet måtte udelade mange titler. Der var ikke plads, jeg kunne ikke finde noget at sige, jeg syntes, titlen var for mainstream og for 70ernes vedkommende ville jeg ikke overlappe med Politikens håndbog. "Huset på Christianshavn" f.eks. er jo dels udførligt dækket af Pol., dels vel nok ægte (eller forloren) folkeligt og hyggeligt, men psykotronisk? Der var selvfølgelig det afsnit, hvor Larsen er Egon Olsen for en dag, den med shæfnerkloen som iht smager af meta - og nu kommer jeg i tanke om afsnittet, hvor det spøgte, jeps, et bona fide spøgelse i "Huset på Christianshavn". For resten ikke usædvanligt i en ellers "realistisk" serie lige at smide en ting som dette på bordet i et afsnit, en bizarro-episode som tv tropes kalder fænomenet. Ofte til Halloween. McCloud mødte en ægte vampyr på et tidspunkt, skete det også for Kojak?

fyldscener. Jeg har set værre – også fra Fidani & co. - og det er sjovt at gætte lånte scener, men alt i alt en lidt skuffende afslutning på bekendtskabet. Måske havde jeg i virkeligheden håbet, filmen ville være *dårligere*.

NYHED
COWEY CACAO MED DRUE-SUKKER
Nu kan du få Cowey som en lækker cacaoskummetmælk med druesukker. Dejlig smag med frisk energi. Cowey Cacao. Drik den kold.
CACAO-SKUMMETMÆLK
COWEY
FRISK ENERGI
COWEY
FRISK ENERGI